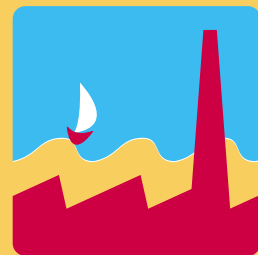

EL POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

Barri espai de convivència

- La Escocesa:
un altre Can Ricart?
- Les promocions
d'habitatge de
protecció oficial

ACADÈMIA/GIMNÀS /TALLERS

Urban School

Llull, 187
T. 93 485 51 88

Musicalya

Amistat, 22
T. 93 303 39 76

ASSESSORIA/GABINET

Centre Comptable

Poblenou

Dr. Trueta, 230

BASAR

Mayca 92

Llull, 181
T. 93 485 39 27

VETERINARIA

Clínica veterinaria

El Poblenou

Camí antic de València, 18
T. 93 300 87 26

ARTS GRÀFIQUES

Aleu Gràfiques

Llull, 48-52 3er4a

ASSESSORIA

Centre Comptable

Poblenou

Dr. Trueta, 230

CAFETERIA •

GELATERIA

El Tio Ché

Rbla. Poblenou, 44-46
T. 93 309 18 72

ENTITATS • FUNDACIONS

Prohabitat 2000

Avinyó, 32

FARMÀCIA/HERBORIS TERIA

Farmàcia Loperena Giró

Marià Aguiló, 53
T. 93 307 15 17

Farmàcia Rbla. Poblenou

Rbla. Poblenou, 21
T. 93 224 11 23

Taulat-62

Taulat, 62 T. 93 225 36 40

MODA/PERFUMERIA

Emea

Marià Aguiló, 90
T. 93 300 61 66

Villaroya Sabaters

Rbla. Poblenou, 45
T. 485 27 90

ÒPTICA

Òptica Traver

Pujades, 194
T. 93 485 22 42

PAPERERIA

Copiràpit

Lope de Vega, 45
T. 93 300 35 07

PERRUQUERIA

Ars

Provençals, 19
T. 93 307 04 33

Francesc Creixell

Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

Xaloc

Marià Aguiló, 128
685 54 51 84

PUBLICITAT

Guti's Diseño

Rbla. del Poblenou, 50 ent.1ª
T. 93 300 5105

PUERICULTURA

Mainada

Amistat, 22
T. 93 221 32 98

QUEVIURES

Carnisseries Trinxant

Amistat, 22 T. 93 225 43 43

Fruiteries July

Llull, 181 T. 93 485 23 33

Lombarte Alimentación

Marià Aguiló, 95
T. 93 309 18 33

MOBLES • DECORACIÓ

Alfred Martí

Pere IV, 218-220
T. 93 307 25 07

Destil

Pujades, 174
T. 93 485 35 74

Plaza

Pallars, 232
T. 93 300 32 57

RESTAURANT

La Plaça

Pl. St. Bernat Calvó, 6-7
T. 93 221 51 12

Vell Poblenou

Taulat, 95
T. 93 225 01 09

SERVEIS MÈDICS

Centre Dental Aguiló

Marià Aguiló, 127
T. 93 221 67 66

Centre Dental Mar

Provençals, 17
T. 93 303 23 66

Clínica Dental Glòries

Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª
T. 93 485 37 93

VIDEO CLUB

Mr.BrownStore

Marià Aguiló, 82
T. 93 309 59 24

SI ET VOLS ANUNCIAR O COL·LABORAR A LA PUBLICACIÓ
TRUCA AL **93 266 44 41**

Dr. José Fco. López Alias

**DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO**

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

COPIRAPIT

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

**PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX**

**REFORMES INTEGRALS
DE CUINA I BANY.**

Destil

Pujades, 174 • T. 93 485 35 74
www.destil.net
E-Mail: pujades@destil.net

també a Gran Via, 218-220

VOLEM AGRAÏR LA COL·LABORACIÓ DELS SEGÜENTS SPONSORS

"la Caixa"

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
**Direcció General
d'Actuacions Comunitàries i Cíviques**

El Grup de Patrimoni del Fòrum Ribera del Besòs i les entitats del Poblenou fa temps que demanen que la fàbrica La Escocesa sigui inclosa en el catàleg del patrimoni industrial del Poblenou. Tot i que després de tres anys d'intens debat ciutadà sobre la necessitat de preservar el patrimoni industrial encara no hi ha cap instrument urbanístic que pugui assegurar-ne la continuïtat, sí que hi ha almenys la voluntat manifestada per responsables municipals de conservar aquella fàbrica, juntament amb els seus habitatges, cosa que contribuiria a revitalitzar l'eix patrimonial de Pere IV, al costat de Can Ricart, la fàbrica dels Aliers i el conjunt del Sagrat Cor, entre d'altres.

En aquests moments viuen i treballen a La Escocesa prop de 20 famílies i uns 40 artistes i petits industrials, la gran majoria en règim de lloguer. El mes de gener passat van rebre una carta on se'ls indicava un canvi en la propietat: el nou propietari era la immobiliària Renta Corporación, dirigida per persones tan conegudes com Anna Birulés, exministra en el govern d'Aznar, i Carlos Solchaga, també exministre en el govern de Felipe González, i amb un gerent, Francesc Ventura, que va ser director general d'Habitatge en el govern de CIU a la Generalitat. A primers de febrer, sis veïns i dos locals van rebre una notificació dels propietaris per lliurar les claus perquè no se'ls renova el contracte, alguns amb més de 35 anys d'antiguitat. Ens preguntem si no ens trobem davant d'un procés de desnonaments semblant al que hi va haver a Can Ricart, on les empreses han estat expulsades amb indemnitzacions minses i sense alternatives de continuïtat a la zona. Amb l'agreujant, en aquesta ocasió, d'estar en les mans d'un grup especialista en operacions especulatives. Renta Corporación va comprar fa uns quants mesos la fàbrica Fabra i Coats, a Sant Andreu, per vendre-la al cap de poc temps a l'Ajuntament i obtenir així quantiosos guanys.

L'operació La Escocesa té una doble importància: alliberar sòl per a activitats econòmiques arrova, i assegurar el desenvolupament urbà i humà del barri. El paper que hi jugui l'Ajuntament serà vital per assegurar els drets de les empreses i els residents, i per protegir el patrimoni, que és un bé cultural dels ciutadans. Se'n rentarà les mans com ha fet ja a Can Ricart, amb el resultat de deslocalització de les empreses i d'una preservació patrimonial encara incerta?

index

Guia Comercial	2
Editorial	3
Vida de Barri	4
Habitatge	6
Barri, espai de convivència	8
Vida de Barri	10
Entrevista	12
Breus	14

EL POBLENOU#44 marc.2006

Edició: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN
Tel. 932 664 441 • E-Mail: avpoblenou@wanadoo.es
dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

Portada: "El barri. espai de convivència".

Equip de Redacció: Marc Andreu, Salva Clarós, Manel Martínez, Montse Milà, Joan Maria Soler, Carles Canela.

- **Fotografia:** S.Clarós.
- **Correccions:** Concepció Colomina
- **Disseny Gràfic:** David Gutiérrez
- **Impressió:** Gràfiques Aleu
- **Publicitat:** Ana Parera 660368746

Dipòsit legal: B-48543-97

El consell de redacció i l'AV Poblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels sotassignats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

Rebrás la revista a casa per correu postal
Fes-te soci de l'Associació

SOCI NÚM: _____

SR. DIRECTOR DE CAIXA/BANC: _____
 feu efectius els rebuts que us presenti l'Associació de Veïns Poblenou
 corresponents a la quota anual de soci d'aquesta entitat

NOM DEL SOCI: _____
 contra el meu Compte/Llibreta Núm: _____

OFICINA: _____ Firma del titular
del compte/libreta: _____

ALTA SOCI

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN Tel. 932 664 441

NÚM: _____ DATA: _____

NOM i COGNOMS: _____

ADREÇA: _____ POBLACIÓ: _____ C.P: _____

TELÈFON: _____ DNI : _____

Quota anual, 15 € Quota de suport: _____
Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc:

CODI DOMICILIACIÓ:

ENTITAT OFICINA CONTROL NÚM. COMPTE

Firma:

Oliva-Artés: unes naus plenes d'història

Oliva-Artés fou un petit taller de reparació de maquinària per al sector d'acabats del tèxtil. Com molts altres tallers del Poblenou aparegué a redós d'una omnipresent indústria tèxtil, on sovint calia reparar o canviar màquines que s'espatllaven. La història d'Oliva-Artés és la història d'aquest barri: les convulsions socials, la revolució, la guerra, la dictadura, la crisi laboral dels setanta, l'inestable pas a la democràcia i, fins i tot, el 22@.

Es fundà el 1878, al costat de la cooperativa Pau i Justícia (Pere IV, 342), quan el Poblenou encara formava part del municipi de Sant Martí de Provençals i era independent de Barcelona. Al barri es coneixia simplement com casa Oliva, i per allà passaren molts aprenents que volien saber un ofici. En aquell temps, diuen, la filosofia de l'amo consistia a treballar i vestir com un operari més, que allò era com una família, i no només s'anava a treballar. Cap als anys 20, l'empresa la duïen Andreu Oliva Lacoma, fill del fundador, i Pau Artés, dues nissagues que s'emparentarien i farien història dins la patronal catalana. Un poc més tard, l'empresa, que ja duïa el nom de La Constructora de

la CNT: els treballadors es feren càrrec de les empreses dels seus amos. "Desaparecieron todos. Pero nosotros continuamos trabajando como si nada", contava un veterà de l'empresa el 1978. Oliva-Artés quedà, per tant, sota control obrer, es constituí el primer comitè d'empresa de la seva història, s'inicià una modernització de maquinària sense precedents i s'amplià la plantilla fins a més de 120 homes. L'empresa fou reconvertida en indústria bèl·lica estratègica en el context de guerra: s'hi feren premses hidràuliques per a càrregues projectils i altre armament per a l'exèrcit republicà.

Per això, la indústria del carrer Pere IV, 273, era objectiu militar de les bombes feixistes, i per això també els seus treballadors construïren, sota mateix de la fàbrica, un refugi antiaeri amb capacitat per a 100 persones. El refugi costà la respectable quantitat de 69.990,15 pessetes del 1936; la part superior encara ara es pot observar des del carrer Espronceda. Aquest refugi és un patrimoni de la classe treballadora contra el feixisme que podria desaparèixer definitivament amb la reconversió de les naus d'Oliva-

El futur Parc Central i la fàbrica Oliva Artés.

Màquines, es traslladà a l'altre cantó del carrer Pere IV, concretament al número 273, on actualment les naus esperen la reconversió. Durant aquest temps, el negoci es mantingué estable i es participà en l'Exposició Universal de 1929, cosa que donava cert prestigi.

Amb l'arribada de la República i l'auge del sindicalisme, sembla que la UGT s'integrà dins la plantilla d'Oliva-Artés, que és d'uns 90 treballadors. Cal advertir, però, que Oliva-Artés mai fou una empresa conflictiva, ben al contrari, els amos adoptaren de sempre un fort paternalisme vers els seus treballadors, i les qüestions se solucionaven d'altres maneres. Malgrat això, el radicalisme social creixent dels anys 30 afectà l'empresa, i no es pogué evitar la vaga general del metall de 1931 dins el taller.

L'inici de la guerra civil el 1936 encetà la revolució anarquista arreu de Catalunya, i sobretot a Barcelona. El Poblenou, barri anarquista per excel·lència, fou un dels focus d'aquesta revolució: els amos, per no deixar-hi la pell, van fugir enmig dels excessos i el fervor revolucionari. Tot i això, mentre Andreu Oliva Lacoma fugia a la zona nacional, el seu parent Artés sembla que fou assassinat a la carretera de Montcada. Començaven així les col·lectivitzacions de fàbriques al Poblenou, impulsades per

Artés. És urgent que reivindicuem que aquest espai pugui ser visitable i quedi com a testimoni per al futur. Actualment queden poquíssims, per no dir cap, refugis antiaeris visitables de la guerra civil a la ciutat de Barcelona, malgrat que la ciutat es veié repetidament bombardejada, especialment del 1938 al final de la guerra.

El gener del 1939, les tropes franquistes, i amb elles molts amos vestits de militar, entren a Barcelona. Canvien les tornes; una venjança i repressió brutals es desencadenen dins les fàbriques contra una classe obrera que s'ha atrevit a desafiar l'ordre burgès i, a sobre, ha perdut la guerra. Oliva-Artés no fou una excepció: es culpà de tot els treballadors (que, de fet, ni en temps de guerra deixaren de treballar), i s'acomiadaren molts obrers i es donà feina a excombatents falangistes que tornaven del front que saberen com imposar una dura disciplina laboral dins la fàbrica. El veterà explicava el 1978: "Llegamos a trabajar incluso once horas. Nos insultaban y nos llamaban asesinos y criminales, y no se daban cuenta que lo que habíamos hecho con nuestra actitud era defender el patrimonio y la fábrica, y que incluso mucha maquinaria había sido renovada".

I així, tot anà tornant a la "normalitat" burgesa i franquista,

i Oliva-Artés al tradicional paternalisme vers els seus obrers. La CNS substituï la CNT, però el verticalisme fou l'instrument del règim per enquadrar, controlar i reprimir la classe obrera espanyola. Són anys d'estraperlo i d'acumulació de beneficis patronals a canvi de salaris de fam de la postguerra.

A finals del 1977 Talleres Oliva Artés S.A. (TOASA) té 63 treballadors, i la seva història farà un gir de 90 graus. La crisi econòmica, però sobretot la irresponsabilitat i tripijocs financers dels propietaris motivaren un expedient de crisi i una suspensió de pagaments. Davant de l'impagament de salaris els obrers es tancaren dins la fàbrica en defensa desesperada del lloc de treball en temps de crisi i atur, com feren molts treballadors del Poblenou a finals dels setanta. Durant la tancada, com en temps de guerra, els obrers d'Oliva-Artés no deixaren de treballar. Els amos, com en temps de guerra, fugiren desentenent-se de tot.

Els treballadors tancats visqueren un desallotjament policial, que no els va fer abandonar l'ocupació, i es van establir guàrdies per controlar les màquines. Oliva-Artés es convertí

momentàniament en una església obrera quan arribaren a celebrar amb llurs famílies una missa del gall presidida pel rector de Santa Maria del Taulat, Joan Soler. Embargaren la maquinària com a únic actiu dels treballadors, i lluitaren per l'autogestió. Després d'infinites gestions, manifestacions, judicis, subhastes, i sobretot una forta unitat obrera, 23 dels 63 treballadors d'Oliva-Artés estigueren en condicions de continuar, en règim cooperatiu, el negoci de la vella Constructora de Máquinas, que aquell any ja era centenària. Un negoci que, de fet, mai havia deixat de ser rendible i en els següents anys donà beneficis als associats.

Un dia arribà la notícia que Oliva-Artés estava afectada pel PERI Poblenou-Diagonal, es decidí plegar veles i, com es diu, deslocalitzar-se fora de barri. Resten com a testimoni unes naus i un refugi antiaeri, enmig d'un paisatge brutalitzat per l'especulació i el 22@. No es tracta només d'unes naus abandonades, sinó, com moltes altres que queden dempeus, d'un tros d'història viva del Poblenou.

Ferran Amores Chaves

breus

Illa Macosa

El conflicte per la futura urbanització de l'Illa Macosa es troba en una nova fase d'ençà que la Conselleria d'habitatge de la Generalitat i l'Ajuntament s'han posat d'acord per transformar 25.000 metres quadrats en principi destinats a oficines, segons el planejament acordat en el seu dia pel pla de presons, entre Generalitat i Ajuntament i al marge dels ciutadans, en 251 habitatges socials. Això és el que proposaven els veïns que, des de la plataforma Diagonal Maresme Besòs fins i tot van encarregar un estudi de la zona i una proposta urbanística alternativa. El regidor Narváez i X. Casas, regidor d'urbanisme, que sempre s'havien negat a rectificar, son ara partidaris del canvi d'ús. Queda però pendent la proposta també de la plataforma per convertir quasi 35.000 metres quadrats d'equipaments 7@, a la mateixa illa, en equipaments de barri, tant

necessaris a la zona. Per ara, l'Ajuntament preveu utilitzar aquest sòl per allotjar oficines de la tresoreria de la Seguretat Social. L'Ajuntament està en procés de vendre aquest sòl a la Seguretat Social, la qual pagaria a aquest amb terrenys en el Tibidabo, que des de la fallida de Gran Tibidabo van passar a la SS en pagament del deute. L'Illa Macosa, com es pot veure sempre ha estat objecte d'intercanvis completament aliens al veïnat, la qual cosa ha convertit els ciutadans de Diagonal Mar, necessitats com el que més d'equipaments, serveis i estructura urbana, en els grans perjudicats. L'assumpte està pendent de resolució perquè associacions de veïns de la zona i plataforma han exigit els equipaments de proximitat.

redacció

farmàcia
TAULAT
62

OBERT DE 9 A 22 HORES ELS
365 DIES DEL ANY

Taulat, 62 08005 BCN
Tel. 93 225 3640

ESTUDI
D'INTERIORISME

Alfred Martin

MOBILIARI
I DECORACIÓ

C/ Pedro IV 218-220 • 08005 BCN • Tel/Fax: 933 072 507

Villarroya
SABATERS DES DE 1870

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

Les promocions d'habitatge de protecció oficial al barri

La lentitud en la construcció dels nous habitatges de protecció oficial al barri exaspera els veïns. Això és almenys el que constatem des de la petita oficina d'informació d'habitatges de l'AV. Per aquest motiu, la Comissió de Seguiment dels Habitatges 22@ va reclamar, des del mes de novembre de l'any passat, una reunió amb el president del Patronat Municipal de l'Habitatge (PMH) i amb el gerent de l'Institut Municipal d'Urbanisme (IMU).

Desinformació

En aquest escenari, el 4 de gener diversos mitjans de comunicació anunciaven 2.253 habitatges en marxa en el sector 22@ del Poblenou, quan tothom sap que la xifra d'habitatges protegits, actualment en construcció en el 22@, és de 70. La confusió creada entre les informacions aparegudes als mitjans i la realitat no té qualificatiu.

La Comissió es va reunir amb els representants de l'Ajuntament, els quals van intentar justificar les xifres publicades indicant que feien referència als habitatges que estan previstos fer fins a l'any 2010. Un total de 2.253 habitatges, segons la documentació que ens va ser lliurada, que inclou 45 lofts (habitatges privats, que són l'antífesi de l'habitatge protegit) i 475 habitatges que no formen part de la quota neta de 4.000 habitatges de protecció del Pla 22@. Aquest lot d'habitatges està format pels pisos destinats a realitzar els afectats de plans urbanístics (Macosa, 22@), i pels anomenats 10 Hj (habitatges de lloguer de 5 anys per a joves sobre sòl d'equipaments). La xifra real, doncs, és de 1.733 habitatges previstos fins a l'any 2010.

Estat de l'execució

A part de la promoció de Cristòbal de Moura, que és l'única que s'està construint en aquests moments, hi ha 6 promocions més que estan en fase de projecte o pendents de llicència d'obres i, per tant, amb possibilitats que els habitatges estiguin construïts d'aquí a un parell d'anys. La resta de les promocions previstes estan pendents, en alguns casos, que l'Ajuntament disposi dels solars i, en d'altres, que siguin tramitats els plans urbanístics corresponents.

Habitatges de protecció oficial als carrers Cristòbal de Moura i Josep Pla. Promou la cooperativa veïnal Prohabitat 2000.

Accelerant la gestió urbanística per disposar del sòl de cessió corresponent, uns 800 habitatges podrien estar disponibles a finals del 2008. De moment, i d'acord amb el llistat de les promocions previstes que ens va lliurar l'Ajuntament, no s'està complint el compromís del 33% dels habitatges destinats als veïns del Poblenou. Vam reclamar que s'adjudiquin més solars a les cooperatives veïnals, ja que el 50% dels pisos que fan són per a veïns i veïnes del barri.

Creiem que el ritme de la construcció d'habitatge protegit al Poblenou és insuficient per resoldre de forma satisfactòria la necessitat urgent d'habitatge assequible. El passat 16 de març es va celebrar una assemblea al Centre Cívic Can Felipa, amb una nombrosíssima assistència, on es va exposar la situació i es va acordar les accions a fer a partir d'ara.

Comissió de Seguiment dels Habitatges 22@

PERRUQUERIA
XALOC
UNISEX
C/. Marià Aguiló, 128 Tda.2 Tel. 685545184

ALIMENTACION
lombarte
DUSA
MARIÀ AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

FARMÀCIA LOPERENA GIRO
TEL 93 307 15 17
MARIÀ AGUILÓ / PUJADAS
DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

JOYERIA / RELOJERIA
OBJETOS DE REGALO
IMAGEN / SONIDO
COMPRAMOS ORO Y
RELOJES
C/LULL, 181
08005 BARCELONA
TEL/FAX. 93 485 39 27

Centre
Comptable
Poblenou
c/ Dr. Trueta, 230
08005 BARCELONA

Centre Dental Mar
Provençals, 17 - 08018 BCN
Tel. 93 303 23 66

La xarxa d'autobusos al Poblenou

Si mirem qualsevol mapa dels transports públics de Barcelona, veurem com pràcticament tota la ciutat està ratllada amb línies de metro i d'autobús. I diem pràcticament perquè si ens fixem en el barri del Poblenou, veurem que hi ha alguna zona absolutament marginada pel que fa a cobertura de transports.

Si un es fixa en la zona que va de la Rambla del Poblenou fins a la Rambla Prim, per sota del carrer Llull, hi ha una mena de llimbs on no hi ha cap línia d'autobús que hi passi (recordem que el metro "tremola" pel carrer Pujades). És a dir que, pel que fa a cobertura, hi ha discriminació perquè alguns ciutadans han de recórrer un bon tram fins a arribar al metro o bus més proper. Però el que crida més l'atenció és la freqüència de pas dels autobusos que circulen pel barri (adjuntem una taula amb les freqüències d'algunes de les línies. La informació procedeix de la pàgina web de Transports Metropolitans de Barcelona, www.tmb.net).

Si a algú se li ocorre anar a visitar algun familiar o amic a l'Hospital del Mar un dia laborable, que es prepari si intenta agafar el 36. Pot ser que, a més del temps del trajecte, hagi d'esperar prop d'un quart d'hora abans de poder pujar al bus. Si ens pensem que estem de sort perquè a l'hospital on hem d'anar és el de Sant Pau, tampoc cal que ens emocionem gaire. El temps d'espera de la línia 92 serà més o menys el mateix (de 10 a 13 minuts a la franja horària on passen més sovint).

Pel que fa al temps d'espera, sempre és millor anar a qualsevol lloc que no sigui el centre. Si volem anar cap al centre de Barcelona amb el 141, ja cal que agafem un llibre o un diari. No tant per llegir-lo durant el trajecte, sinó per aprofitar els més de 20 minuts que haurem d'esperar abans de poder pujar a qualsevol dels autobusos d'aquesta línia.

Freqüències de pas en diferents hores del dia

Bus	7:00	8:00	9:00	17:00	18:00	20:00	21:00	22:00
6	17-18	8-10	8-10	8-10	10-11	10-11	12-13	12-13
7	12-13	6-8	6-8	6-8	6-8	9	9	9
10	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10
14	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10	15	20
36	16-17	16-17	12-14	12-14	12-14	12-14	12-14	16-17
41	13-14	13-14	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10
42	18-19	18-19	18-19	21-22	18-19	18-19	16	16
60	9-13	9-13	9-13	9-13	9-13	12-15	12-15	12-15
71	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10	8-10
92	11-13	11-13	11-13	11-13	11-13	11-13	11-13	16
141	22-26	22-26	20-23	25-28	25-28	25-28	25-28	25-28
192	30	35	35	35	35	35	30	30

Font: www.tmb.net

Si el que es pretén, per motius de sostenibilitat, és l'ús del transport públic en detriment del privat, el que caldria és que sigui una veritable alternativa als mitjans de transport privat. Amb aquestes freqüències de pas és comprensible que les persones utilitzem més els nostres propis vehicles que no pas el transport públic perquè resulta una pèrdua de temps i una incertesa sobre l'hora d'arribada al nostre destí.

Per a una ciutat i un barri més pensats per als ciutadans, és imprescindible una major inversió en més unitats de bus per millorar la freqüència de pas de les línies que passen pel barri, a més d'ampliar la cobertura a les zones més aïllades.

Carles Canela

Paisatges del Poblenou

Barri, espai de convivència

L'u de desembre es van presentar a Can Felipa els resultats del treball Barri Espai de Convivència amb la presència del regidor del districte, Francesc Narváez, i la presidenta de la FAVB, Eva Fernández.

El projecte ha estat impulsat des de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona amb el doble objectiu d'elaborar una diagnosi de barri, valorant tots aquells aspectes que integren la seva vida, i d'obrir un debat i reflexió conjunta entorn de la seva convivència. Hi han col·laborat les AAVV del Poblenou, Paraguai-Perú, Gran Via-Perú-Espronceda, Diagonal Mar i Vila Olímpica, i també el projecte Apropem-nos i la Universitat de Barcelona. S'han fet 25 entrevistes amb profunditat a diferents entitats del barri i tècnics i professionals que hi treballen, així com 15 qüestionaris a altres col·lectius. Ha estat molt important el treball que s'ha dut a terme a les diferents escoles del barri, amb alumnes tant de primària com de secundària. La pregunta adreçada als escolars és "què ens agrada i què no ens agrada del barri". Els primers han respost mitjançant dibuixos i els de secundària contestant una enquesta.

Les zones de recerca han estat Vila Olímpica, Llacuna,

Centre, Zona nord-est i Diagonal Mar, que totes juntes configuren el marc del Poblenou. Cal tenir en compte que la zona de Diagonal Mar s'ha subdividit en dues més, Diagonal Mar nord i Diagonal Mar sud, amb clares diferenciacions entre elles. En conjunt, estem parlant d'una població de 58.611 persones i amb un creixement absolut de 9.989 entre el 1996 i el 2004.

El següents quadres ens poden donar una idea de les principals característiques de la població i la seva situació.

CARACTERÍSTICA	ZONES DE RECERCA					
Entornament	Vila Olímpica	Llacuna	Centre	Zona nord-est	D.M. nord	D.M. sud
Sobreentornament						
65 anys i més	0,37	1,11	1,72	1,0	2,84	0,82
80 anys i més	559	1.578	5.503	1.580	1.432	425
Dependència	146	378	1.533	350	361	90
Infantil	0,31	0,23	0,19	0,2	0,15	0,22
Senil	0,12	0,25	0,32	0,22	0,43	0,18
Situació laboral						
Ocupats	50,7%	47,1%	43%	43,1%	41,8%	
Aturats	3,5%	5,3%	5,2%	5%	5,8%	
Jubilats	7,9%	16,5%	19%	14,2%	18,9%	
Incapacitats	1%	2,3%	2%	2%	2,9%	
Estudiants	25,8%	16,6%	15,9%	19,5%	14,2%	
Feines de la llar	4,6%	7,5%	7,8%	8,9%	9,4%	

Pel que fa al nivell d'instrucció, sorprèn l'alt índex de persones sense estudis tant al Poblenou com al conjunt de la ciutat.

Nivell d'instrucció 2001	Poblenou	Districte S. Martí	Barcelona
Sense estudis	34,2%	35,4%	31%
Primaris	22,4%	23,6%	21,5%
Secundaris	25,7%	25,7%	26,1%
Universitaris	16,7%	14,5%	20,1%
+ universitaris	0,8%	0,6%	1,1%

SERVEI A RESTAURACIÓ
SERVEI A DOMICILI

Trinxant

Amistat, 22
Mercat Unió, 27, 49
Tel. 93 225 43 43
93 225 30 03
Fax 93 225 43 43
www.trinxant.com

ve
POBLENOU
RESTAURANT

TAPES VARIADES
i CUINA
DE MERCAT

C/ Tàrrida, 30
08005 Barcelona
Tel. 93 225 01 08

OPTICA
traver
des de 1953

C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

Pel que fa a la població estrangera al Poblenou, el 2004 era del 12,2% i el 2005, del 13,2%. Aquest creixement es considera moderat en comparació amb altres barris.

El rànquing de nacionalitats al barri del Poblenou al gener de 2005 era de:

Ecuador: 902; Marroc: 716; Argentina: 567; Pakistan: 490; Xina: 490; Itàlia: 477; Colòmbia: 377; França: 332; Perú: 296; Alemanya: 238 i Brasil: 191

La població estrangera segons la procedència el 2004 en (%)

Zona recerca	Europa Occ.	Europa Est	Àfrica	Àsia	Sud-amèrica	EUA
Vila Olímpica	33,9	5,7	3,1	15	34,6	2,6
Llacuna	10	3,8	17,9	15,5	50	0,4
Centre	13,4	6	15,8	18,5	43,7	0,8
Nord-est	10	1,3	18,8	7,3	60,9	0
Diagonal Mar	15,4	10,1	18	8,8	44,2	0,8
nord	7,5	11,9	22	5,8	50,4	0
sud	33,6	5,8	8,7	15,6	29,7	2,9

Què ha dit la gent?

Problemes detectats en la infància i l'adolescència: hi ha una demanda generalitzada de recursos educatius i més suport social, accentuant la petició d'escoles bressol a tot el territori. Pel que fa al centre d'acollida Alcor, es diu que és un equipament necessari, però que en alguns casos ha generat problemes de seguretat al carrer, i es responsabilitza les administracions dels errors en la seva gestió.

La gent gran: Les barreres arquitectòniques dificulten i condicionen la qualitat de vida. El procés de transformació urbanística que viu el barri es tradueix en deixadesa de les finques abans de l'enderrocament, i pressió i incertesa davant canvis forçats d'habitatge. D'una banda, es fan evidents les necessitats socials i sanitàries en situacions de solitud, accés als serveis i pensions minses. Per altra banda, es destaca el seu potencial participatiu i la seva presència en diferents entitats.

La pobresa al carrer es detecta principalment en famílies galaicoportugueses, repartides en diferents indrets, que aprofiten naus industrials i solars abandonats. Se les associa amb la mendicitat sense que hi hagi enfrontaments amb els veïns de la zona.

La població estrangera: no es detecten percepcions d'alarma. L'arribada és progressiva i s'esmenta la multiocupació en l'habitatge, la presència al teixit comercial i la concentració d'infants nouvinguts a determinats centres escolars.

Els canvis al Poblenou: per uns, representen pèrdua de la identitat de barri; polarització social: rics i pobres; demolició

del patrimoni històric; i un barri exclusivament per a empreses. Per altres veïns, més optimistes, representa una modernització; augment de serveis; equipaments i infraestructures; i gent amb ganes de treballar. Es podria dir que representa una millora de l'entorn, però preocupa l'aspecte social.

Els més joves també opinen: d'un total de 1.050 consultes fetes a joves entre 13 i 17 anys, surten les següents preocupacions per ordre d'importància:

Brutícia (12%), inseguretat (6,5%), delinqüència (5,5%), manca de comerç/llocs d'oci (4,8%), immigració (4,5%), especulació urbanística (4%), contaminació (3,9%), gitanos i quillos (3,9%), molèsties obres (3,4%), bandalisme urbà (3,2%) i manca d'equipaments/oci cultura (3,2%).

El que més els agrada:

Zones verdes i parcs (16%), ambient de barri (13%), la platja (11,2%), centres comercials (11%), ubicació (8,7%), estructura i forma del barri (8,2%), la Rambla (5,7%), comerç de barri (4,7%), bones comunicacions (3,2%) i tranquil·litat (3%).

També aporten solucions per millorar el que no està bé. Destaquen més escoles, ser més cívics, abaixar el preu de l'habitatge, més espais d'oci i cultura, arreglar els edificis i carrers i més vigilància policial.

Aquest resum ens indica pistes de treball, sobretot a les entitats i col·lectius organitzats que vivim al Poblenou, perquè, tal com es va dir en l'acte a Can Felipa, aquesta diagnosi no sigui un punt d'arribada sinó un punt de partida per millorar la convivència.

Manel Andreu

FRUITERIES
July
C/. Llull, 181 BCN ☎ 93 485 23 33

GELATERIA
¡Que que hachaz!
EL TIO CHE
FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912
Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

CLINICA VETERINARIA
POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

Proposta per a un museu del cinema al Poblenou

Què diries si sabessis que en uns soterranis del Poblenou hi ha una de les col·leccions més importants d'Europa sobre aparells del món del cinema? Josep M. Queraltó, col·leccionista i veí del Poblenou, voldria exhibir-la en un museu, i li agradaria que fos al Poblenou.

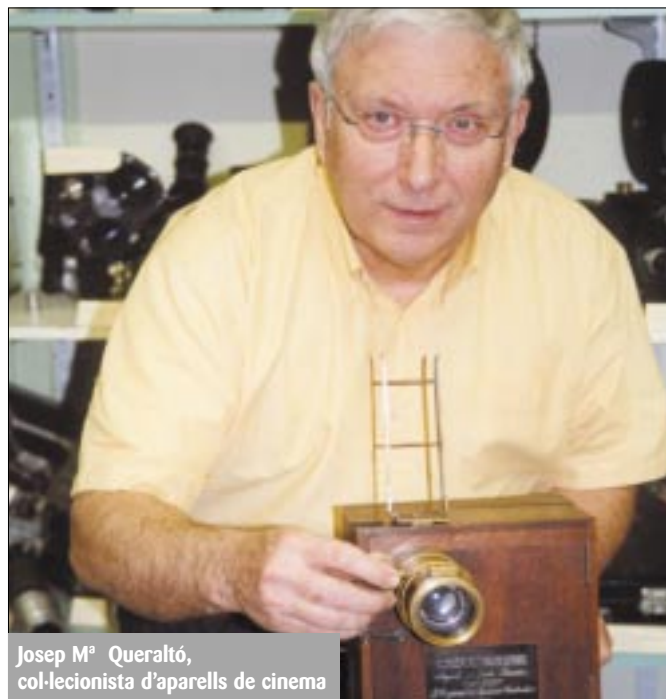
Quan vam sortir del local vam mirar el rellotge estranyats de com havien passat de ràpides les hores. Semblava que en Josep M. Queraltó ens havia abduït en un autèntic túnel del temps. Amb una tranquil·la fascinació ens havia ensenyat els atapeïts prestatges on ha reunit més de 15.000 peces que narren la història viva de les imatges en moviment. Des de les ombres xinesques del segle XVI de l'illa de Java fins a la primera càmera que va sortir de la terra a bord de la nau russa Soyuz. "Abans que existís l'electricitat alguns ja es divertien fen por amb imatges fantasmagòriques projectades a les parets", ens diu amb to apassionat, mentre ensenya una gran diversitat de llanternes màgiques. Pas a pas hem vist tota l'evolució de la tecnologia del cinema fins a l'era digital. Queraltó custodia interessants tresors com una càmera-copiadora-projector dels germans Lumière o uns fusells Marell de 1880, que en comptes de bales disparen ràfegues de fotografies. Curiositats com una càmera de cinema que en comptes de pel·lícula utilitza plaques de vidre, o microfilms de la NASA. Amb una mirada franca i alhora espavilada, Queraltó sembla un nen ensenyant els seus secrets.

Tota una vida

La col·lecció és fruit d'una veritable vocació. Josep M. Queraltó és de pagès, de Vallbona de les Monges. De jove net passava tota la setmana treballant al camp, esperant al cap de setmana per anar al cinema del poble, no a veure pel·lícules, sinó, com a Cinema Paraiso - pel·lícula que el té enamorat-, a ser l'operador de la màquina de projectar. Amb les 57 ptes. al mes que li donaven per aquesta feina va poder-se pagar uns estudis de ràdio a distància. Bicicleta amunt i avall va començar a fer reparacions d'aparells per tota la rodalia. Tot seguit es va adonar que això donava més per viure que fer de pagès, i després de passar un temps a Isona va venir a viure l'any 1958 al Poblenou. Al cap de poc, va veure que ell se'n sortia millor en la seva especialitat que molts d'altres amb grans estudis, llavors va muntar amb dos companys una empresa de manteniment de les cabines de les sales de cinema. Aquesta feina li ha permès viatjar per cinemes de tot l'Estat i de fora, d'on ha pogut arreplegar màquines antigues a punt de ser convertides en ferralla. El mono del col·leccionista l'anava pessigant de mica en mica, buscava per tot arreu. Els Encants ha estat una gran mina i, fins i tot, té unes valuoses ombres articulades de zinc, que s'havien exhibit en el Palau de Versalles en el segle XVII, trobades en un galliner, és clar, totes cobertes d'excrements.

Un museu

Fa 10 anys va començar a catalogar tot el que tenia. Ara està jubilat i hi dedica tot el temps que pot. Té molt clar que tot el material que té ha d'estar a l'abast de tothom. Ha muntat 10 exposicions itinerants, l'última amb gran èxit i ressò a la premsa en el darrer Festival de Cinema de Sant Sebastià. Però amb això no n'hi ha prou: "Hi ha molts

Josep M. Queraltó,
col·leccionista d'aparells de cinema

col·leccionistes que un cop morts el seu llegat queda escampat i malvenut, jo vull que el fruit del meu esforç es transformi en un museu", i continua dient "el món del cinema té dues branques, l'artística i la tècnica, de les pel·lícules i dels artistes se'n parla molt, però es desconeix més la tècnica a través de la qual s'ha materialitzat el 7è art". Ara, que amb la tecnologia digital s'acaba una etapa, és el moment de fer aquest museu. El seu projecte no passa per fer una sala de vitrines, sinó un espai interactiu on la gent observi, entengui i aprengui. És per això que no només acumula, sinó que té cura de les seves màquines perquè funcionin de veritat i així s'entengui millor el seu mecanisme. Com és el cas d'una curiosa llanterna màgica de tres objectius que va amb llum de carbur. Personalment, vaig quedar estorat en sentir la potencia amb què sona una banda musical gravada en un cilindre de cera de començaments del segle XX. El projecte de museu inclou un plató i una sala de gravació on es podran simular els efectes especials tal com es feien antigament. També hi haurà la truca per a dibuixos animats a on va fer el "vamos a la cama que hay que descansar..."

Amb gairebé 70 anys en Josep Maria no vol que el seu projecte s'eternitzi. L'ha presentat a totes les administracions, la Generalitat, l'Ajuntament, al 22@, tothom se l'ha escoltat, però de moment ningú s'hi ha interessat. En canvi, ha tingut ofertes per fer el museu a Sòria, a Sant Sebastià i també a l'estranger: França, Andorra, Portugal, Corea i els Estats Units. Ell, de moment, frena cap compromís, perquè preferiria que el museu "és fes al meu país, Catalunya, i seria estupend que fos al Poblenou". Però tot té un límit, i en aquest cas molt concret: "Si d'aquí a un any, a començaments del 2007, ningú d'aquí assumeix el museu, molt a contrària el museu s'haurà de fer a fora".

Esperem que d'aquí a un any no haguem de dir: Que burros que hem estat de...

Joan Maria Soler

Esports

NATACIÓ

El cap de setmana passat, 27, 28 i 29 de gener, es van celebrar a Oviedo (Astúries) els Campionats d'Espanya d'Hivern de Natació en la categoria masters.

Es tracta de la categoria en què participen els nedadors i nedadores veterans a partir de 30 anys i que, en la majoria dels casos, han estat competint des de petits. Fa uns 4 o 5 anys, una colla d'uns 20 nedadors i nedadores del Club Natació Poblenou vàrem reprendre els entrenaments periòdics, al principi per mantenir la forma, però de mica en mica cada any hem anat participant en diferents campionats interclubs, Campionats de Catalunya i d'Espanya.

En els darrers Campionats d'Espanya d'Hivern 2006, amb uns 900 nedadors de tot l'Estat, la participació del CNPN ha estat força reeixida. Hi han participat 16 nedadors (9 dones i 7 homes) i, el més important, és que s'han aconseguit un total de 19 medalles de les quals 6 han estat d'or (3 en proves individuals i 3 en els relleus).

A més, l'equip femení, format per Montse Martí, Marga Tomás, Aurora Chamorro i Olga Pané, ha aconseguit els rècords d'Espanya en els relleus de 4x50 lliures i 4x50 estils en la categoria de +200 anys. A la foto adjunta podreu veure els representants del Club en aquests Campionats a Oviedo. Per cert, la neu és de veritat, perquè va ser el cap de setmana de nevades per tot arreu.

Felicitats a tots per l'esforç i els èxits aconseguits.

Joan Hervella

La tancada dels immigrants

Ja fa 5 anys que un grup de migrants va fer una tancada i una vaga de fam per demanar papers a la Parròquia del Sagrat Cor. Durant aquells dies molts veïns els vam fer costat i, malgrat les dificultats de l'idioma, ens vam conèixer i va començar l'amistat.

El 28 de gener passat, tot recordant aquells dies, vam celebrar que ara ells han aconseguit la regularització, que ens podem comunicar perquè coneixen la llengua, que alguns d'ells han trobat pis i que, poc o molt, van tenint feina.

També vam gaudir amb la companyia dels fills de l'Alí i en Faiz, que ja han pogut retrobar-se amb els seus pares després de molts anys de viure separats. Des de la Xarxa Solidària del Poblenou ens sentim contents de tenir-los com a amics i que es trobin a gust al barri

Montse Milà

Nedadors del Club Natació Poblenou

ALEU S.A.
INDUSTRIA GRAFICA

Pasión por imprimir.

www.aleusa.es aleu@aleusa.es Llull, 48-52 3ªa T. 933001007

URBAN
SCHOOL

UN MÓN D'IDIOMES

Tot en
Idiomes
& **traducció**

No et quedis enrere !!

C / Llull 187, pral. Tel: 934 855 188

L'Ahmed, l'Amna i Umer

Els convidats a l'entrevista d'avui són tres nens, l'Ahmed, d'onze anys, l'Amna, de 8, i l'Umer, de 6. Són fills de l'Alí, un veí del Poblenou, d'origen pakistanès, a qui vam conèixer fa cinc anys lluitant per la regularització a la tancada del Sagrat Cor.

Poblenou.- Hola Ahmed, Amna i Umer, avui farem una conversa de grans, perquè us vull demanar que expliqueu als veïns del Poblenou coses del Pakistan i també de Barcelona. D'acord?, doncs, què us agrada més del Pakistan?

Ahmed.- Quan anàvem a casa la tieta, que estava a tres hores de camí de casa els pares.

Amna.- Jugàvem amb els cosins, i ara som tiets de tres nens que són molt petits.

Umer.- Jugàvem a barallar-nos, a caballito, al pilla-pilla i a ensenyar el culet.

PN.- Aquest joc, no té a veure amb el Xín Xan?

Ahmed.- Sí, però el vam inventar nosaltres al Pakistan i hi jugàvem posant una pilota entremig, que no havia de caure.

PN.- Com són allà les cases?

Ahmed i Amna.- Són molt grans, no com les d'aquí que tenen 50 m2. Allà hi ha molt terreny i pots comprar 400 m2 i fer-te la casa, que de vegades té tres pisos i s'hi pot jugar i també entrar un cotxe. La nostra tenia només un pis, però a fora hi havia bosc i camps.

PN.- En què treballava el teu tiet?

Ahmed.- Era fuster i caçador. Feia coses de fusta i gàbies. També caçava uns animals que eren com gavines i es podien menjar. De vegades, si encara estaven vives, les curava i les deixava anar per la casa.

PN.- Que pensàveu que el pare estigués tan lluny?

Umer.- Ens va portar joguines: Un patinet amb bateria, una nina que feia pipí per a la Amna...

PN.- Com va ser el vostre viatge fins a Barcelona?

Ahmed.- Primer molt bé però, quan vam arribar a Frankfurt, no deixaven entrar l'Umer perquè faltava un paper que s'havia quedat al Pakistan. Sort que hi havia el papa i va aconseguir que el trobessin per ordinador. Quan vam arribar a Barcelona ens esperava la iaia Sara, vam agafar un taxi i el bus 7 fins al carrer Fluvial.

PN.- Què us va semblar la casa quan vau arribar?

Amna.- Em pensava que seria molt més gran i que el papa tenia cotxe.

Ahmed.- Li vaig preguntar al papa si les finestres del pis de dalt també eren nostres i em va dir que no, perquè allà hi vivien altres persones i, quan l'endemà vam anar a passejar, li vaig dir: papa, i el cotxe?, però... jo pensava que seria molt ric perquè allà hi havia molts diners, però quan vaig arribar aquí...

Amna.- Tu penses una cosa i penses que serà diferent, però, quan ho veus, et surt malament...

PN.- O sigui que t'esperaves una cosa i vas tenir un desengany.

Amna.- Esclar.

Ahmed.- Quan va morir la mare, vaig pensar que és un somni que s'ha mort la meua mare, però després vaig venir aquí i dic: això no és un somni.

PN.- Ahmed, has parlat de la mare. Com era la mare?

Ahmed.- La mare era molt guapa. Li agradava el color rosat i sempre portava roba rosada i tot això...

PN.- Ara la mare no hi és, però vosaltres la porteu al cor. On penseu que està la mare, lluny o a prop?

Umer.- A prop, la mare és al cel.

Amna.- Segur que està a prop d'aquí i ens està escoltant.

PN.- Quin és el nom de la mare i què us agradaria dir-li?

Amna.- La mare es diu Shazia.

1ª VISITA GRATUÏTA

CENTRE DENTAL AGUILÓ

Marià Aguiló, 127
08005 Barcelona
Tel. 93 221 67 66
Fax 93 221 86 29

FARMÀCIA
Rbla del Poble Nou

RBLA.POBLENOU, 21
08005 BARCELONA
TEL 93 224 11 23

**francesc
creixell**

P E R R U Q U E R S

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

Mainada

TOT EN PUERICULTURA
SERVEIS A DOMICILI
LLENCERIA PREMAMÀ

C/AMBAT, 22 TEL. 93 221 32 98
08005 BARCELONA

Ahmed.- Jo li diria que no s'havia de morir perquè no ha viscut les aventures que esperava. Deia: quan aniré allà fora, m'ho passaré molt be, i tot, però no...

PN.- Tot això fa patir molt i, com diu l'Ahmed, és com un malson, però, vosaltres sou molt valents i teniu el pare que us estima molt.

Ahmed.- És que de vegades penso que, si fos un somni, no podria parlar com ara...

PN.- Tornem enrrera. Allà heu deixat tiets i cosins, però aquí qui heu trobat?

Amna i Umer i Ahmed.- Hem trobat quatre iaies, dues padrines, molts amics i, el més important de tot, hem trobat el nostre pare.

Umer i Amna.... i un veí que es diu Faiz, que els seus fills també han vingut i podrem jugar, tot i que no tenim gaire temps perquè després del col·legi aprenem a llegir l'Alcorà, ens hem de banyar i ja arriba el pare. A l'estiu, anàvem a la ludoteca i teníem més temps.

PN.- M'agradaria parlar de l'escola. Com és la de Pakistan i què en penseu de la de Barcelona?

Umer, Amna i Ahmed.- A classe hi havia 100 nens i si ens equivocàvem en una lletra, ens pegaven molt. Havíem de doblegar la mà i ens pegaven amb un regle molt gruixut; també als braços, l'esquena i les cames.

Ens ensenyaven les mateixes coses que aquí, però allà apreníem urdú i amazig.

Ahmed.- Quan vaig començar a l'escola Virrei Amat, tenia por que ens peguessin però no ens van pegar ni res; parlaven una miqueta alt i prou.

PN.- I què va pensar quan no enteníeu el que parlàvem?

Ahmed.- Els primers dies no vam pensar res, després vam

veure que ens faltava alguna cosa i després ja...

Umer i Amna.- No teníem cap amic i al Casal d'Estiu, quan parlàvem amb urdu, el monitor ens feia broma i deia "chica machina"; teníem una piscina on ens posàvem de quatre en quatre, movíem l'aigua i jugàvem molt bé.

Amna.- A l'escola tinc moltes amigues: la Júlia, que m'encanta, la Laura, la Noèlia, la Lia... i són de Barcelona, Bolívia, l'Equador, el Perú, el Pakistan.

Ahmed.- Jo sóc amic de tots i a la meua classe hi ha 10 nens de Barcelona, i també n'hi ha de l'Equador, Bolívia, Colòmbia, Portugal i jo del Pakistan.

L'Umer té molt interès a dir-nos que el seu millor amic es diu Sebàstian.

PN.- Ara voldria que em diguéssiu les festes del Pakistan que us agraden, i també les del Poblenou que preferiu.

Ahmed, Amna i Umer.- Al Pakistan hi ha dos dies molt importants: el Naixement del Profeta i la Festa del Xai. Aquests dies es posen tendes amb coses molt bones i llaminadures. Tu has d'estar guapa i et donen diners per comprar el que vulguis.

Les festes que més ens agraden de Barcelona són les de Reis, Nadal, la Festa Major, Sant Jordi i la Castanyada.

Des del setembre de 2003, quan l'Alí ens va parlar de la seva experiència, en aquesta mateixa revista, la família Zeb ha passat situacions tan doloroses com la mort de la mare. Els nens parlen amb tendresa del seu record i amb serenitat dels canvis que els ha reportat la vida, però, des de fa un any i mig, han retrobat el pare i encaren el futur junts amb il·lusió i esperança.

Montse Milà

Incivisme:

Motos aparcades a la vorera

La comoditat d'aparcar davant la porta de casa, ocasiona dificultats als vianants que veuen la vorera ocupada en aquests cas per motos, dificultant el pas.

Recentment s'han habilitat zones d'aparcament per a motos a sobre del vial per alliberar precisament les voreres.

Cal doncs demanar la col·laboració de tothom.

Motos aparcades sobre la vorera, mentre l'aparcament previst a menys de 50 metres està lliure

emea
moda i complementos
talles 38 - 52
marià aguilló, 90 telf. 93 300 61 66

PERRUQUERIA
UNISEX
ARS
Provençals, 19 T. 93 307 04 33

DISSENY GRÀFIC
www.davidguti.com
GUTI'S DISEÑO
656 322 694

VENTA Y ALQUILER DE DVDs - COMICS
LIBROS - REVISTAS
MR. BROWN STORE
C/ Marià Aguilló 82 tel 93 309 59 24
mrbrownstore@lycos.es

Musicalya
ACADEMIA DE MÚSICA
C/ Amistad, 22
tel. 93 303 39 76

la plaça
restaurant-escala
Pl. Sant Bernat Calbó, 6-7 Barcelona Tel. 93 221 51 12

El Cànem: rehabilitació o falsificació del patrimoni?

Les obres que actualment s'estan executant al carrer Llacuna, i que afecten l'edifici històric del Cànem, corresponents al pla urbanístic de l'Eix Llacuna, van començar per l'enderroc d'una bona part de les naus del que va ser la fàbrica de teixits dels Godó, coneguda com el Cànem. L'enderroc parcial de l'edifici contradiu en aparença el que prescriu el pla urbanístic: "edifici a mantenir". I és que, com que no gaudeix de la qualificació de bé patrimonial, els promotors han interpretat, amb el vistiplau de l'Ajuntament, que es poden enderrocar les cobertes, les estructures interiors i les façanes, mantenint-ne només la que dóna al carrer Llacuna, com si fos un decorat. Aquesta intervenció, que l'associació de veïns, el grup de patrimoni del Fòrum de la Ribera del Besòs i alguns professionals han qualificat de frau al patrimoni industrial del Poblenou, es fa amb l'autorització de la comissió municipal de qualitat de 13 de desembre de 2004. El resultat de la falsa rehabilitació de l'edifici del Cànem està a l'altura de la intervenció feta a la fàbrica Unión Metalúrgica del carrer Almogàvers, en la qual la mutilació del patrimoni, junt amb la pèssima qualitat de la nova construcció, representen un insult a la història i al sentit comú.

redacció

La façana que ha quedat d'empeus d'esprés d'enderrocar la resta de l'edifici.

Volem la residència pública de gent gran, ja

Si algun veí del Poblenou vol accedir a alguna de les residències per a gent gran que actualment hi ha al barri, es trobarà principalment que la residència està plena i que cal esperar aproximadament uns 6 mesos. A més, el preu que caldrà pagar difícilment baixarà dels 1.800 euros mensuals de mitjana, en funció de la residència i del grau de dependència de la persona que hi hagi d'ingressar.

Els terminis, massa llargs, desmoralitzen i deprimeixen tothom, especialment aquells qui més ho necessiten per motius o bé econòmics o bé perquè la persona que necessita la residència té un nivell de dependència molt alt i la família no se'n pot fer càrrec. Per això resulta sorprenent, i fins i tot indignant, el retard en la posada en marxa de la residència pública per a gent gran del carrer Llull, tocant a Selva de Mar. L'edifici, que ja està acabat fa mesos, està pendent de ser equipat amb el mobiliari, s'ha de contractar el personal i començar a donar el servei tan esperat. Quantes necessitats per satisfer, i quina poca agilitat. No deu ser època d'inauguracions!!!

C. Canela

Residència pública de gent gran al carrer Llull, pendent d'inaugurar

Can Ricart

Mentre la darrera proposta municipal, tot i representar un avenç en la preservació del conjunt proposa enderrocar bona part de les naus centrals i posteriors de la fàbrica, la Comissió per Can Ricart argumenta la preservació íntegra del recinte i ha elaborat un nou document de proposta d'usos per a la reutilització dels espais.

La negociació amb l'Ajuntament ha quedat estancada des de primers d'any perquè l'equip municipal no vol preservar tot el conjunt sinó només una part. El moviment ciutadà opina que com a document històric -Can Ricart és la única fàbrica de segle XIX que quedaria completa a Barcelona- no es pot mutilar, i ha demostrat amb estudis i informes elaborats gratuïtament que hi ha diverses solucions urbanístiques i de reutilització.

Per la seva part, la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha decidit no intervenir directament al·legant manca de recursos econòmics i "per no representar una ingerència en les competències de l'Ajuntament de Barcelona". La consellera Mieres, que va rebre una comissió del col·lectiu ciutadà per la defensa de Can Ricart, va dir textualment que la Generalitat mai no ha d'intervenir en allò que és d'àmbit municipal, rentant-se així les mans del que pugui passar en cas de perdre definitivament aquest patrimoni cultural català.

redacció

La plaça del Sagrat Cor

L'exigència d'obertura de carrers de l'eixample barceloní per tal d'assegurar el transit de vehicles planteja veritables conflictes en l'àrea central del Poblenou. El nus i principal embolic és el Parc Central, és a dir, la confluència entre la Diagonal i Pere IV, on també coincideixen els carrers de Cristobal de Moura i Marroc. Totes aquestes vies que travessen el Poblenou troben dificultats per mantenir una continuïtat rectilínia si es volen preservar elements urbans de primera magnitud pel que fa espais consolidats i amb sentit. La placeta de davant del Sagrat Cor és un dels espais de més qualitat del barri que podria desaparèixer si el carrer de Marroc perllonga la seva traça fins avui interrompuda per les antigues cotxeres dels tramvies del carrer de Pere IV.

La primera reflexió que ens fem des de l'AVPN respecte del conflicte plantejat per l'obertura del carrer de Marroc és si aquest carrer ha de ser una via preferent en el mapa de mobilitat del Poblenou. La seva obertura com a eix primari comportaria la desaparició de la placeta del Sagrat Cor i de la placeta Klein, en les seves confluències amb Pere IV, creant unes interseccions desmesurades, i també creant una separació entre l'espai del futur parc central i la fàbrica de Can Ricart. Una segona reflexió contempla possibles solucions que podrien passar per evitar la plaça, tot voltant-

El Sagrat Cor des d'un terrat de la fàbrica La Escocesa

le per Pere IV i recuperar posteriorment la seva trajectòria un cop esquivada. Des de l'AVPN creiem que en la solució final ha de prevaldre la gran qualitat de l'espai urbà de la plaça del Sagrat Cor. Així ho vam comunicar al regidor del Districte en passat dia 30 de gener. Els tècnics municipals es van comprometre a estudiar el tema i convocar les representacions ciutadanes abans de 2 mesos.

Redacció

Signat un conveni entre l'Ajuntament de Barcelona i el Grup Aigües de Barcelona per rehabilitar la torre d'aigües del Besòs

El Sr. Àngel Simón, director general del grup AGBAR, en nom d'Aigües de Barcelona, i el Sr. Francesc Narváez, regidor del Districte de Sant Martí, en nom de l'Ajuntament de Barcelona, van signar el 9 de febrer passat un conveni per rehabilitar la torre d'aigües del Besòs. Totes dues institucions es comprometen a finançar el cost de rehabilitació d'aquest edifici de Pere Falqués tan representatiu de l'arquitectura industrial del Poblenou. Mitjançant el conveni signat, Aigües de Barcelona encarregarà i pagarà un projecte per a la rehabilitació que consolidi l'estructura de la torre i de l'edificació annexa, antiga sala de màquines, i la col·locació d'un ascensor en el seu interior per ser utilitzada en el futur com a mirador. La torre d'aigües, situada a la plaça de Ramon Calsina, en el front litoral, és un dels pocs edificis industrials catalogat i protegit pel pla especial de protecció del patrimoni de la ciutat. Es troba però en mal estat de manteniment, una situació que ja han denunciat fa temps els amants del patrimoni industrial i els veïns de la zona, els quals han reclamat, junt amb l'Associació de Veïns del Poblenou, que s'hi facin les obres de rehabilitació i s'aprofiti per a algun equipament i com a mirador. Resulta que, per la seva

Àngel Simón, director general de AGBAR, i Francesc Narváez, regidor del districte, el dia de la signatura del conveni.

altura, la vella torre construïda per subministrar aigua amb la pressió necessària a les indústries del Poblenou podria avui esdevenir l'origen de futurs itineraris culturals per la metròpoli industrial del Poblenou.

L'empresa Aigües de Barcelona, propietària avui de l'altra torre, la de Jean Nouvell, a la plaça de les Glòries, ha volgut contribuir a la recuperació del llegat industrial del Poblenou, tal com reclama ara la ciutadania.

redacció

Convocatòria de

L'Assemblea Ordinària de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Dia: 6 d'abril de 2006 - **Lloc:** Sala d'actes, Centre Cívic Can Felipa. Carrer Pallars, 277 - **Hora:** 19:30 h

MUEBLES DE COCINA
CUARTOS DE BAÑO
PAVIMENTOS
REVESTIMIENTOS

EXPOSICIONES EN:

C/ ROGER DE FLOR, 86 08912 BADALONA
TEL. 93 388 11 58

C/ PALLARS, 232 08005 BARCELONA
TEL. 93 300 32 57

70 Habitatges protegits al Carrer Cristòfol de Moura

un projecte de qualitat
fet realitat.

